

Kjørte 23 mil til trening – en vei

I løpet av tre år har Stig Tore Moen Nilsen oppnådd mye som håndballspiller, myekan han takke stefaren som kjørte ham til og fra trening fra Skjervøy til Alta to ganger i uka, for.

Tekst: Per Söderström

Foto: Paul Fekjær

Det er ikke lett å bli håndballspiller når det er 23 mil til hallen. En av de kommende stjerner på U-laget som skal til EM i Østerrike i juli, Stig Tore Moen Nilsen (17), hadde dette dilemmaet. Han hadde imidlertid noe mer, nemlig en positiv familie, og en stefar av den rause sorten, som kjørte gutten til treninga to ganger i uka, tre timer hver vei!

Vi befinner oss i Finnmark, på Skjervøy, der Stig Tore er vokst opp, i en familie som teller ni personer. To storebrødre, tre lillebrødre og en lillesøster, mor og stefar, noe som gjør at det er «fullt lag med innbyttere» når alle er hjemme. Stig Tore startet på to ting samtidig da han var sju år, nemlig grunnskolen og det lokale håndballaget. Hallen var fin, miljøet godt, men det tok ikke mange år før gutten markerte seg. Gutten og interessen vokste, treningsdosene også, spesielt egentreningen, der han skjøt på alt som kunne minne om et mål.

Han nærmet seg 13-14-årsalderen og tørstet etter større utfordringer, og den nærmeste muligheten var 2. divisjonslaget til Alta, 23 mil unna. Det endte med at stefaren, Ivar, satte seg bak rattet og han har således på sin måte bidratt til å frakte denne poden på god vei inn i den norske håndballtoppen. To ganger i uka for noen sesonger siden sto han på, og det tok ikke lang tid før gutten ble oppdaget av et større lag sørover, nemlig Bodø. Dit kom han foran denne sesongen, fikk full

aksept fra dag en – i en sesong som jo skulle ende med opprykk til Postenligaen.

– *Du har opplevd veldig mye i løpet av kort tid?*

– Ja, det kan du trygt si. Fra grunntrening og egentrening på Skjervøy, til spill i 2. divisjon for Alta, og så rett til spilletid i Bodø og nå etter hvert Postenligaen – og alt sammen på tre år – det er en bratt kurve, det. Så det går an.

– *Sjåføren din «kastet inn håndklet»?*

– Bodø ble litt drøyt, ja, ler Stig Tore.

– Jeg bor nå på hybel i Bodø og det går bra, det er godt miljø i klubben og alt er bare spennende.

– *Til høsten er du 18 år, det går mot førerkort går vi ut fra, du vet jo hvor viktig transporten er?*

– Ja, jeg har jo planer – det skorter ikke på lyst, det har mer med tid å gjøre.

– *Ja, hva gjør du i tillegg til håndballen – skoler og planer for øvrig?*

– Jeg går jo på videregående og har faktisk ikke lagt noen ytterligere planer. Jeg føler jeg har nok – og faktisk masser av tid til planlegging underveis.

– *Vi som så deg live på U-laget under kvalifiseringen til EM i Østerrike i juli ble imponert over skuddarmen?*

– Ja, jeg innrømmer at jeg har skutt mye, i hele oppveksten, og det får jeg betalt for nå. Jeg har jo hatt gode trenere, men på et lite sted som Skjervøy kommer det mye an på deg selv – så jeg kan nok si at jeg til dels er selvlært.

– *Og i EM skal dere innledningsvis møte vertene Østerrike, dernest Hviterussland og Tsjekkia, hvordan ser du på det?*

– Det burde være overkommelig. Vi vant jo vår kvalifikkgruppe der vi avsluttet med å slå Spania komfortabelt, som jo ble nr. 2 i mesterskapet i fjor. Det gir i alle fall en pekepinn, sier Stig Tore Moen Nilsen.

Vi tok en kjapp prat med U-landslagstrener og Haslum-trener Tom Eirik Skarpsno, for å høre hva han har å si om Skjervøy-talentet.

– Stig er en spennende spiller med god fysikk, spenstig, kjapp og eksplosiv. Han har et godt skudd og har sin styrke i angrep som skytter. Han skal vi høre mer fra, tenker jeg, konkluderte landslagstreneren.

Da ønsker Håndballmagasinet lykke til – til alle parter. Det inkluderer en medtatt sjåfør på Skjervøy som nå sykler så ofte han kan – til en forandring! ●